

[Iver Poulsen.]

det udvalg, men det havde vi ikke så stor interesse i, for forslaget blev ikke færdigbehandlet.

Holger Eriksen: Jeg har aldrig anset det ærede medlem hr. Aksel Larsen for at være naiv, og derfor forbavtede det mig heller ikke, at det ærede medlem ikke i sin tid spurgte om, hvor det kommunistiske parti, som han var medlem af, fik sine penge fra. Jeg anser tværtimod det ærede medlem for klog, og det er jo kun en bekræftelse herpå, at det ærede medlem ikke ville vide det, ikke ville have denne lidt ubehagelige oplysning. Derfor kan det ærede medlem naturligvis i dag forsikre, at han ikke vidste noget om, hvor disse penge kom fra.

Derimod synes jeg, det er lidt kluntet at henvise til, at der i ledelsen af det kommunistiske parti dengang sad folk, som hurtigt afsvor deres vildfarelse og blev udmærkede socialdemokrater. Det er ganske vist også sket for det ærede medlem, at han på samme måde har afsvoret sin vildfarelse; det tog bare betydelig længere tid, og det er derfor ikke så imponerende som for deres vedkommende, der gjorde det hurtigt.

Dernæst må jeg sige, at en henvisning til, at et forlag udgiver et værk for amerikanske penge, et værk, der overhovedet ikke har noget som helst med partipolitik at gøre, det er jo ikke noget, man kan drage ind i denne diskussion, og det har i hvert fald ingen forbindelse med støtte til bestemte partier.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg gør kun opmærksom på, at efter at jeg havde draget det pågældende forhold frem her i tinget, og efter at jeg havde erklæret, at jeg agtede at stemme for paragraffen om, at man ikke skulle have lov til at modtage penge til politisk agitation fra udlandet, blev den pågældende paragraf strøget af lovforslaget, og det var de fire gamle partier i tinget enige om. Det er kendsgerningerne. Hvis det ærede medlem hr. Holger Eriksen er så interesseret i, hvorfra kommunistisk parti fik sine penge i Ernst Christiansens tid, så gentager jeg, at han bør spørge Ernst

Christiansen, han bør ikke spørge mig. Og hvis det ærede medlem bebrejder mig, at jeg ikke har været nysgerrig nok til i sin tid at spørge Ernst Christiansen, har jeg vel efter denne debat lov til at bebrejde det ærede medlem hr. Holger Eriksen, hvis han ikke spørger Ernst Christiansen, når han er så interesseret.

Endelig talte det ærede medlem i forbindelse med min nævnelse af Ernst Christiansens navn om folk, der hurtigt afsvor deres vildfarelse. For det første var Ernst Christiansen 11 år om at afsværge sin vildfarelse; det var i 1919, han dannede det kommunistiske parti, og det var i 1930, han meldte sig til socialdemokratiet. For det andet afsvor han ikke sin vildfarelse, og han har aldrig gjort det; han afgav kun en bovlam erklæring om, at han havde indset, at positivt arbejde for den danske arbejderklasse kun kunne gøres i socialdemokratiet, men han sagde ikke i den erklæring et eneste ord om, at han fortrød noget af det, han havde agiteret for igennem 11 år.

(Kort bemærkning).

Holger Eriksen: Jeg var ikke med i det udvalg, der behandlede det lovforslag, det ærede medlem hr. Aksel Larsen taler om, men jeg går ud fra, at jeg kan sige som ganske givet, at en ændring af lovforslaget naturligvis ikke kan have nogen som helst forbindelse med, at et bogforlag udgiver en bog, for det første fordi selve den pågældende bestemmelse ikke ville have ramt det, og for det andet fordi man kan være sikker på, at repræsentanter for venstre og de konservative naturligvis ikke havde erklæret sig parat til at ændre et lovforslag, bare fordi man ville gavne et socialdemokratisk forlag. Det er altså ting, som overhovedet ikke har med det foreliggende at gøre.

Hvad angår Ernst Christiansen, er det jo også ganske interesseløst, og det er også ganske interesseløst, hvornår det ærede medlem hr. Aksel Larsen ophørte med at være kommunist, hvis han ophørte med at være det; det betyder overhovedet intet.

Det eneste, jeg talte om, var, at det har stor interesse at få at vide, om der til partier kommer penge fra udlandet, og det